

[Akset Larsen.]

der ikke være nogen Diskussion. Det er et Led i den almindelige Krisepolitik, som praktiseres af denne Rigsdag og af de borgerlige Partier, der jo ogsaa er Fædre til det, en Politik, ved hvilken man paa Grund af den herskende kapitalistiske Krise søger med alle Midler at vælte Byrderne over paa Underklassen. I den Retning er Danmark bestemt et Foregangsland. Man skal lede længe for at finde et Land, en Regering og et Parlament, der i den Grad forstaar ved alle Midler, ved indirekte og direkte Nedsækering, hvor det overhovedet er muligt, at vælte Krisens Byrder over paa Arbejderklassen.

Man siger, at hele denne Lovgivning tjener valutamæssige, handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal. Hvad vil det sige? Det viser sig i Praksis derved, at Kronen ifølge Valutakurserne i Dag i Øjeblikket staar i en Værdi af 61,8 pCt. i Forhold til Guldvalutaerne, Kronen er med andre Ord i Henhold til den Lovgivning, som er vedtaget i denne Rigsdag, allerede sænket med 38,2 pCt. Hvad dette betyder? I den Henseende kan jeg fuldkommen henholde mig til en Artikel, som stod i Regeringsorganet „Social-Demokraten“ den 26. September 1931, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: Kronens Fald, siger Regeringens eget Organ, er altsaa til Fordel for Landbruget, særlig for det store Landbrug, men ikke saa meget for de smaa Husmænd, naar de skal købe deres Foderstoffer i lave Kroner; men et Kronefald eller en Kronenedsækering kommer for Arbejderne og for alle Løntagere til at virke som en Lønforringelse. For alle under den sociale Forsorg værende Mennesker, arbejdsløse, Aldersrentenydere og andre vil Forholdene vanskeliggøres og forværres i meget høj Grad. Ja, det er rigtigt, Ord til andet, og det svarer jo ogsaa godt — der har været talt her om uærlig Agitation — til den Agitation, der er blevet drevet fra Regeringspartiets, Socialdemokratiets, dets Agitatorers og dets Presses Side og fra samtlige de her i Salen værende „ærede“ Medlemmer af Socialdemokratiet, som overalt, hvor de kunde komme til det, paa Talerstolen, i Pressen, paa Tryk og i Skrift erklærede: Det er Venstre, der vil sænke Kronen, det er de Konservative — ja, jeg ved ikke hvem. En Kronesækning betyder ubodelig Skade for Arbejderne, den gavner ikke Husmændene, gavner ikke det lille Landbrug, og derfor maa vi være de mest forbitrede, energiske og konsekvente Modstandere af en hvilken som helst Krone-Ødelægelse. Valutakurserne af i Dag

taler deres tydelige Sprog, Kronen er reduceret med 38,2 pCt. til Dato, og yderligere Reduktioner følger, ikke alene fordi man søger at koble det, man kalder Danmarks Vogn, omhyggelig fast til det storkapitalistiske Englands, men fordi man bevidst sænker Kronen yderligere ned under Sterling-Pariteten — Sterling-Kursen er i Dag 19,20 — og derved bevirker en Forhøjelse af Prisniveauet herhjemme. Vi siger, at det er at lægge Byrderne over paa Arbejderklassen, og vi er altsaa i den Henseende i Overensstemmelse med Regeringens Hovedorgan i 1931.

Det er ikke vanskeligt at paavise, at naar Kronen falder, saa stiger Prisniveauet, fordi Verdens-Prisniveauet efterhaanden gør sig gældende, trænger igennem ogsaa herhjemme. Her hjælper ingen Restriktioner, ingen banktekniske Midler, ingen Importreguleringer af nogen Art. Man kan i nogen Grad regulere Prisstigningerne, men man kan ikke forhindre dem, man kan have en vis Indflydelse paa den Hurtighed eller Langsomhed, hvormed de foregaar, men forhindre, at de gør sig gældende, kan man ikke. Og det belyses ogsaa tilstrækkeligt derigennem, at Statens officielle Pristal, som ingen Arbejder har nogen som helst Tillid til, fordi han ved, det er forfalsket og forløjet, viser en absolut stigende Tendens. Kronen er endog sænket ned under Sterling, som sagt, og Resultatet viste sig med det samme i de Priser paa Landbrugsprodukter, som maatte betales af Byernes Arbejdere, og Haand i Haand med den Varefordyrelse, som bliver en Følge af Valutaens Kurs, gaar de Fordyrelser, som er en Følge af Importreguleringer, Toldforanstaltninger o. s. v. Det er indlysende, at naar een dansk Industri- virksomhed fremstiller Eksportprodukter og sender dem til Udlandet, saa faar den dem betalt efter Verdensmarkedets Pris. Det er lige saa indlysende, at den samme Industri- virksomhed, som skal aflønne sine Arbejdere herhjemme, ikke aflønner dem i Guldvaluta, ikke i Dollars eller Mark eller i en hvilken som helst anden Møntsort, men i danske nedskaarne Papirkroner uden Guldindløselighed, med andre Ord, at den Ekstragevinst, der her bevidst foræres Industrien, er taget af Arbejdernes Lommer. Det samme gælder naturligvis ikke alene for Eksportindustrien, fordi, som sagt, Valutakurserne har deres Indflydelse paa Prisniveauet herhjemme, og naar det bliver muligt som Følge af Valutaens Højde eller Lavhed at forhøje Priserne paa de Produkter, der fabrikeres i Industrien, saa tjener Arbejdsgiverne paa Arbejdernes Bekostning. Det var ogsaa af